

foreligger, enten det nu kan ske ved en særlig Lejlighed eller ved tredje Behandling af Finanslovsforslaget. En Gang maa dette Forhold gøres op, og da vil der blive Anledning til ogsaa at tale om de andre økonomiske Forhold.

Jeg vil blot i Anledning af det Spørgsmaal, Ordføreren for mit Parti, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, fremsatte til den højtærede Udenrigsminister angaaende den tyske Told, der er indført, sige, at jeg venter med Spænding paa det Svar, den højtærede Minister vil give. Jeg kan fuldt ud slutte mig til de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Brorsen fremførte om dette Forhold, og jeg vil sige, at jeg har det bestemte Indtryk, at naar vi her i Landet har en Handelstraktat med Tyskland, der hviler paa Mestbegunstigelse, men fortolkes paa en saadan Maade, at det bliver Mindstbegunstigelse, saa svinder Interessen ved den Sag noget, og saaledes er Forholdet i Øjeblikket. Hvad jeg yderligere kunde bemærke om denne Sag, skal jeg lade vente, til den højtærede Udenrigsminister har talt.

Maa jeg blot til Slut fremsætte nogle politiske Bemærkninger i Anledning af de Slutningsbemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. Pürschel fremsatte. Jeg hørte med megen Interesse paa disse Udtalelser. De har jo ikke blot Interesse ved det Tidspunkt, paa hvilket de fremsættes, i Anledning af, at man i Øjeblikket Landet over diskuterer nye Partiliner og alt, hvad der hører til Omgrupperinger, det har ogsaa Interesse ved det Sted, hvorfra de fremsættes, fordi de jo her, naar det er Partiordførerne, der har talt, faar en vis programagtig Karakter. Det ærede Medlem Hr. Rode talte om Venstres indre Forhold. Det skal jeg ikke sige noget om, det vil jo fremgaa af Venstres Politik, hvorledes Venstre stiller sig. Men det ærede Medlem Hr. Rode pegede yderligere paa Forholdet mellem Partierne. Det ærede Medlem sagde ved denne Lejlighed, at det radikale Venstres Politik var uforanderlig; medens Forholdet til Partierne, Fremgangsmaaden kunde skifte. Jeg har nu faaet den modsatte Opfattelse. Det forekommer mig, at naar man ser paa den Politik og den Taktik, der er ført fra det radikale Venstres Side, er det Politikken, der har været det skiftende, og Taktikken det bestandige. Fra det Tidspunkt, da Partiet stiftedes, da der kun var en lille Forskel paa et enkelt Punkt mellem det radikale Venstre og Venstre — de siger jo selv, at det var kun Militærspørgsmaalet, der skilte

dem ad —, og til nu, hvor det ærede Medlem Hr. Nis Nissen kan karakterisere Forholdet mellem Socialdemokrater og Radikale paa den Maade, at den eneste Betænkelighed, han nu har ved dette Forhold, er, at Socialdemokraterne er for konservative, er der sket en rivende Udvikling. Nu er Forholdet dette, at man fra det radikale Venstres Side ser til Venstre som Fjenden, medens man til den anden Side har de gode allierede. Jeg beder ærede Medlemmer ikke lade sig forvirre af den Fægtning, der kommer af og til i Aviserne; det er ikke andet, end hvad der hører til, de nødvendige Bevægelser overfor Vælgerkorpset. Men det reelle, det foregaaer jo her, og det viser Dag for Dag en større saglig Overensstemmelse mellem de to Partier. Jeg gad nu vidst, hvad man kan pege paa — det skulde da være overfor den højtærede Kirkeministers Administration, ellers tror jeg ikke, det vilde være muligt at pege paa et eneste Punkt i Lovgivningsarbejdet, hvor der er virkelig principiel Uoverensstemmelse. Man lader, som om der er nogen, men der er ingen. Og de Resultater, der fremgaa af denne Politik, om man fra radikal Side vil sætte social foran eller bagved disse Resultater, kan være nogenlunde ligegyldigt, for Smagen bliver dog den samme, for at blive i det ærede Medlem Hr. Rodes Sprogbrug — de smager af Socialdemokratiets stærke Haand, af Socialisme, og den højtærede Socialminister har Ret, naar han kalder disse Resultater socialdemokratiske.

Overfor denne saglige Overensstemmelse paa denne Side af Salen forekommer det mig, at der er større saglig Uoverensstemmelse paa den anden Side af Salen. Jeg hørte jo ogsaa, som jeg sagde før, med Interesse det ærede Medlem Hr. Pürschels Slutningsudtalelse, og det forekommer mig, at det ærede Medlem i sin Tale og i sin Slutningsudtalelse placerede det konservative Folkeparti lidt længere paa Afstand af Venstre, end man tidligere har truffet dette Parti. Jeg hørte paa det ærede Medlems Udtalelse om et saa vigtigt Spørgsmaal som Grundskyld, og det overraskede mig noget, at det ærede Medlem kunde sige, at her stod man overfor en ny Skat, som man ikke kunde overskue, og derfor vilde Partiet ikke medvirke ved denne Sag. Det synes mig, at der manglede en Sætning, der skulde have lydt saaledes: Da vi ikke kan overskue dette Spørgsmaal, vil vi medvirke til, at det kan blive overskueligt. For naar Tilstanden er den i Befolkningen og her — og det ved enhver i dette høje Ting, at den er —, at der er et stærkt Krav fremme om